

Sermo

Ex quibus adiuti tam magnifice exercent
ut rectore indigeant pribente in ardescunt
enim in amore dei in quo se in magnis ex
ercent operibus cunctaq; difficultia sancti cer
taminis appetit acceperis contumelias gau
tent. flagrante desiderio subtractis gratias no
tori escunt sed forti conatu hec eadem agunt
sine gratia que alijs vicibus cum gratia ope
rantur. hec et similia tam strenue exercen
tes ut bona in habitu transcant et virtus ener
uentur. que et si interdum caput erexerint ex
ufflantur et minime curantur. et quo sit ut
cum in his perseverauerint bonis et malis
intus et exterius feliciter dominentur. bonis
dico ut ad manum ea cum voluerint habe
ant. malis autem ut ea sine rebellione amo
veant. ut de exterioribus et interioribus dici
de eis valeat illud ioseph Gene. Ipse do
minatur in tota terra egypti. mundum cui
suis honoribus cum suis diuinitatis et alijs ap
pendicis sub pedibus conculcantes. de qui
bus adhuc dicit bern. Habent sensus suos
exteriores non duces sed seruientes. interio
res sobrios et efficaces habent etiam omni
no domum et familiam cogitationum suarum
sic ordinata. ut dicant huic vade et vadit.
alijs veni et venit. et seruo suo scilicet corpori.
fac hoc et absq; contradictione facit. tales et
ego et taliter viuentes. greg. ordinat ad domi
nationes dicens Sunt nonnulli qui sic in
semeipsis cunctis vicis dominantur ut ipso
iure mundicie dei inter homines vocentur.
quo ergo isti quorum compatione ceteri ho
mines (ut ita dixerim) servi sunt. nisi inter
numerous dominationum currunt. ad quoz
consortium ei cetera.

XC

De eodem sermo quartus.

Si vicerit dabo
Si sedere mecum in throno meo apo
llo. Dicit ihs. Illi angeli in quib; est sin
gulariter rectitudi diuini iudicij throni nu
cupantur. a throno dei eo q; deus in eis se
deat et iudicia sua discernat. et cuncta subie
cta per illos disponat. Expeditis ergo in pri
oribus vicinis exercicis quibus ad singu
los ordines de quib; dictum est perueniam?

Nunc dominus salutem nostram deside
rans proponit nobis thronos. tanquam or
dinem iterum altiorum ad quem post pre
dicta conandum et suspirandum nos alli
cit in verbo proposito dicens qui vicerit et
ac si dicat. Qui vicerit priora dabo ei id est
propono ei vixaltius iterum perueniat ut in
ordine thronorum mecum habeat mansio
nem. ad quem qui conatur et peruenire te
siderat. oportet eum vitam suam iterum al
tius instaurare et vestire thronorum virtu
tibus vitam suam. ut sicut illi pre ceteris in
terioribus habent perspicaciam cognitionis
in indicando quod iustum et equum est. sic
et nos ad imitationem eorum discamus in
indicando iustum iudicium exercere. Et p
ordo. quia in predictis vidicimus viras no
stram perficere ad perfectionem absolutam
nunc perfeci in nobis facti tebemus alia in
dicare testante apostolo qui ait prime Cor
ij. Spiritualis diuidicat omnia. unde qua
diu sumus imperfecti dicitur nobis illud.
Ecclesiastici. Viserere anime tue placens
deo. postquam autem persecutus vitam no
stram dicitur nobis illud Ecclesiastici xix.
Recupera proximum tuum secundum vic
tutem tuam. Si ergo cupimus ad throno
rum consorum peruenire. omnia ad regu
lam iusticie per cognitionis perspicaciam
vidicemus. **Z** **D**ec autem omnia
triplici differentia continentur. iudicantes
enim temus deo equitatem. nobis vilitatem
proximo pietatem. contra hec enim tria scilicet
deum nos proximum omne iudicium in
stauratur. Primo dico in indicando cau
sam dei. temus ei in omnibus que patim
equitatem. dicentes non solum voce oris sed
omni cordis affectu illud ps. Justus es do
mine et rectum iudicium tuum. subiungen
tes illud Genes. xlj. Tertio hec patimur
quia peccavimus in fratrem nostrum scilicet
iesum christum. quem non imitamus imp
perium eius portantes ut iubemur. hanc co
siderationem habebant omnes antiqui pa
tres de iudicio dei. quorum unus scilicet da
niel dixit Libi domine iusticia nobis atque co
fusio faciei Hinc greg. Deus qui benigne
adidit hominem neque iniuste cruciari permittit.

nec sinit neglecte perire quod est. qui etiam
hoc qđ non fuit benigne curauit. vt esset
Sic ergo semper nostra consideratio qđ nibil
inuiste patitur. quia si deo auctore sumus
qui nibil sumus deo regnante nō astigim
inuiste qui sumus. **S**ecundo iudicem⁹ nos
meritos. attribuentes nobis in omnibus vi
litatem. et luce diei iudicantes nos indignos
sicut abraham loquens ad dñm dixit. loqr
ad dñm meum cum sim cinis et puluis. ps
Viser factus sum et vsc⁹ tota die cōtrista
nis ingrediebar. **I**te. ij. **E**sd⁹. viij. peccata no
stra multiplicata sunt super capita nostra et
iniquitates nostre exaltate sunt vsc⁹ ad ce
lum. Ad hoc iudicium nos trahere cupiebat
dñs cum **J**at. dicebat. **L**u feceritis omnia
qđ p̄cepta sunt vobis. dicite serui iniurias su
mus. quod debuimus facere non fecimus
hinc bern⁹. **D**iligit deus animāque in con
spectu eius sine dissimulatione diuina catēsemet
ipam. idq⁹ iudicium non nisi ppter nos a
nobis exigit. quia si nos in ipso diuindica
verimus nō vtrq⁹ iudicabim⁹. **L**ectio iu
dicem⁹ oēm prorūm in deuota pietate
oia proximo facta pie et caritatē interpre
tantes et in bonam partē diuindicantes. in q
seruabim⁹ nature et scripture mandatum
quod de proximo nobis precipit obseruā
dñ. s quod tibi non vis fieri alteri ne facias
qđ si proxim⁹ ut nos diligim⁹. hunc in bonis
sicut nos. et in malis iudicem⁹ nos sicut p
rimū iudicamus. **S**i ergo seruabim⁹ u
lrum iudicium inter nos et deum inter nos
et nos. et inter nos et proximū regulā dñi iu
dicq⁹ p nostra possilitate obseruatēs mere
bitur sedere in thronis cum dño te quo le
gitur. **D**eus qui sedes sup thrones et iudi
cas equitatem. **I**tem est aliud iudicium q
meretur ad thronorum consortia subli
mari. si sc̄ p sp̄m veritatis tanto sumus ve
ritatis luci illustrati ut profunda queq⁹ vel
ex delectu vel profectu hoib⁹ prouemēna
lamus per discretionis spiritum sapienter
discutere et veraciter diuindicare. quod p̄prie
ad rectores ecclesie pertinet quoq⁹ iudicō sta

tur et per omnia consentitur unde eisdem re
ctribus precipit. **L**euit. x. vbi dī. qđ tebeat
h̄iesciam discernēdi inter sanctū et xp̄hana
inter pollutū et mōm. nam vt ait ap⁹. i. cox
ij. **S**piritus omnia scrutaſ etiā p̄funda di
te his ergo qui ad ordinē thronoz veniunt
di. greg. **S**unt nōnulli qui dum se vigilan
ti cura diuindicant dum se sollicita intentionē
discutiunt. hoc in munere acipiunt ut iudi
care recte olos possint. quoq⁹ p̄fecto menti
bus dū dīna cōemplatio presto est in his
velut in throno suo dñs presidens alioq⁹ fa
cta per eos examinat et cuncta mirabiliter d
sua sede dispensat. **Q**uid ergo isti nisi throni
sui conditoris sit. vel quo nisi ad supernoz
sedūm numerū ascribuntur per quos dum
sancta ecclesia regis plerq⁹ de quibusdā suis
infirmis acib⁹ alq⁹ iudicantur. **A** **C**
Sequitur octauus ordo s. cherubin sursum
ascendendo qui plenitudo scientie interpre
tatur in quē a thronis illi homines p̄motē
tur qui per gratiam p̄mouentem et per affe
ctum intime deuotionis conantē. ad plenā
et perfectam sc̄iam promouentur. plenā autē
et perfectam illam scientiam dicimus quā
do omnia exercitia ad deū pertinentia scim⁹
ad faciendū et cū hoc afficiunt ad volendū
et ad supremū dei beneplacitum exercēdū
verbi gratia. **S**i contingat esse in deitatis i
dilitis in paupertate in humilitate in acti
one in tribulatione in obedientia in panen
via. hec omnia ad perfectam dei voluntatem
et ad supremū eius beneplacitū faciam⁹.
Hanc scientiam paulus gloriatur se habu
isse ad **Eph**. iiij. scribens cum dixit. Ego
didici in quibus tebeam sufficiens esse.
scio enim familiari. scio abundare vbiq⁹ in
omnibus institutis sum. scio satiari et elati
re et abundare et penitiam pati. omnia emi
possim in eo qui me confortat. **N**otabiliter
autem hec duo simul coniungo scilicet scire
et velle scire et afficer equia multi multa sci
unt ad que tamen facienda non afficiuntur
et idcirco talis scientia non est plena. de qui
bus iterum dicit **A**póstolus. i. **Corin.** viij.
Qui se putat aliquid scire et nondum scit
quomodo oporteat eum scire. Ac si dicat
illius vana et inutilis est scientia. In his g

Sermo

duobus plena et perfecta constat scientia nostra aut sine altero. quod scientia inflatur sine affectu. affectus vero sine scientia precipitat. **Hinc** ber. **Quo** zelus vehementior proficitur quam caritas. eo vigilanter opus est scientia que celum tibi. spiritum regat ordinem et virtutem. **B** **C** Et autem hanc plenitudinem scientie sum omnem ambitum describamus. sciendum quod ex triplici bono conficitur scilicet ex affectione: electione: operatione. **D** Iamo dico quod constat ex affectione spirituali scilicet quod singula nobis sapient sicut sunt. **L** unc enim dicitur sapientia. id sapientia scientia quod contingit cum peccata nobis sapiunt tantum pessima mala. **T** pala vero tantum vana causa duca et pro nulla deus vero et eius bona tantum optima. de his dicit ber. Inuenisti plane sapientiam si peccata tantum pessima mala per fleas. si huius vite desiderabilia pueras fieri vitam toto desiderio concupisces. **S** ecunda pars huius plene scientie constat in electione. ut secundum iudicium savoris elegimus quod savor optimum iudicauit eum contemptu corrari: verbi gratia quod sapientia iudicat animam corpori eternitate Christi. deum qui est bonum optimum bonis transitoribus perferendum. statim ad iudicium sapientiae bona malis preferamus pariter et eligamus eorum contraria tantum abominabilia respuentes ber. In bene affecta mente non dubium quin dilectioni hominum dei dilectio preponatur et in hominibus ipsis perfectiores infirmioribus celum terre eternitas Christi. alia carni iusto ordine preservatur. **L** et ceterum constat in opera ratione ut videlicet manus applicemus ad operas laborantes et operantes omni diligentia et conatu ut que bene sapiunt et que ex iudicio veritatis tantum optima sunt electa ex dei misericordia et nostris meritis consequamur. Nam ad consequendum ea que affectus saporis optima iudicauerit. vel quod electo approbauerit. non sufficiunt priora duo scilicet affectio et electio. nisi eidem operatio adiungatur. **C** **E** sequitur nonus ordo videlicet Seraphin. qui ut ait ysid. ardentes et incandescentes interpretantur. Illi ergo homines ad hunc ordinem assumuntur. qui ex merito sciratis in divino amore vehementer ardentes et ex igni

ris verbis suis tantum ex scintillis alios silenti accendunt. **H**unc autem ardorem summum angelorum seraphin ex causa triplici sunt consecuti. scilicet ex immediatione approximatione nobiliori dispensatione. **P**rimo dico ex immediatione quia inter eos et teum nulli angeli intermedii sunt locati. et ideo flamma divini amoris immediate tangit eos. **S**econdo seraphini pre omnibus alijs deo sunt proximiores. scilicet autem quanto aliquid ignis est proximum tanto vehementius ardescit. et quanto aliquid quod capax est lucis proximum est luci tanto lucidius et clarius erit escit. **T**ercio per omnibus ardentes et nobiliori dispositio. quod divino igne tamquam ex naturali causa gratuita dispositione sunt conformiores. et ideo ex divino igne sunt ardentes. qui ergo tanta deuotio non flagrat ut ad ordinem seraphin post hanc vitam cupiat collocari. oportet uno nesciatrum est ei in hac vita diuino igne inflammati. ut in teo totus ignitus ad edificationem proximi verba ignea tantum scintillas proferat. et quibus et ipsis accensi in teo ardeant sicut hi qui verba divini ignis scilicet Iesu Christi audientes dixerunt. **L** u. xxviii. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur tecum. **D** **C** Ad quem ardorem consequendum oportet nos predicata tria vite nostre inserere ut videlicet ex immediationem proximationem dispositionem domino intereamus. **P**rimo ergo domino immediate adhucemus. si omnia que fugillant conscientiam eam de ictu causa de peccatis de medio tollimus. qui ipsis sublatis deo immediate coiungimur. quoniam nos preter solum peccatum a deo dividit. **H**inc ysa. Iniquitates nostre diuiserunt inter nos et teum. hinc ergo. Anima quod peccat a deo se dividit. quod si peccatum tollitur immediaete deo adhaeret. eo quod deus vicinior sit anime quam ipsa sit sibi ipsi. **S**ecundo coniungamus nos deo quanto proximi possumus. quod per intimam contemplationem et per visionem deuotionis fieri potuit quam quanto alius in deum erigimus tanto et vicinus per iungemur. hinc ber. Accedite ad eum et illuminamini tecum. Ita levit. et sanctificator in his qui appropinquant mihi et aperte. Et appropinquate deo et appropinquabit vobis.

Lercio ardebim⁹ in deo ex nobiliori dispo/ sitione. sicut patet in materia ignis. quāto em⁹ ligna sunt aridiora ⁊ ad cōburendū dispositio/ nora: tanto ignis flāmaz tribuit lucidiores. Sic ligna diuini ignis bona sunt opa ⁊ vir/ tutes. q̄ quāto sunt plura ⁊ aridiora ab om̄ni suco carnalitatis deo exhibita: rāto ad ar/ dorez diuini ignis erim⁹ dispositiores. quia sicut dicit Sapiēs. vbi nō sunt ligna ibi de/ ficit ignis. De q̄ ardore dic̄ veritas. Ignez veni mittere in terrā. ⁊ quid volo: nisi ut ar/ deat? Quā nobis r̄c.

XCI. **D**e sancto Dyonissio ⁊ socijs eius.

Reddet deus mercedem laboz sanctoruz suoz. ⁊ de/ duces illos i via mirabili. **S**api. **D**icit Grego. Si delectat mente magnis/ tuto premior⁹ non terretat certamē laboz. quia ad magna p̄mia puenire non potest ni/ si per magnos labores. **S**i ergo delectat los/ cus celsitudinis: prius exerceat viā laboris. q̄ ut ait Berñ. **S**atis delict⁹ est miles qui/ cupit victoriam sine pugna. **E**nī ver/ bis ergo p̄positis tria per ordinem sunt dicē/ da. sc̄z te redditōis ap̄nitudine. laboris mul/ titudine. mercedis magnitudine. **P**rimo di/ co dicendū est de hui⁹ dictōis redder ap̄nitu/ dine: hoc est si ap̄te dicās regnū reddi. **D**ici/ tur enim reddo q̄si redō. i. iterum do. **P**ro/ pter qđ sciendum q̄ regnū celoz est tripli/ ter datū. sc̄z in prima creatōe. in redemptio/ ne. in fideliū ⁊ electoz auolatōe. **P**rimo di/ co datū est nobis. i. electis regnū celoz in/ prima creatōe. ad hoc enī cōditi fuerūt pri/ mi parentes: vt per eos ⁊ omnē suam poste/ citatem deus angeloz ruinā restauraret. vt fin Aug⁹. tot homies assumerent ad lapsuz reparandū q̄t angeli ceciderūt. sed fin Grego. tot ascenderet quot remanserūt. nec plu/ res nascerent: nisi quot essent assumēdi. di/ cit enim Grego. Si primi parentes in sua innočētia p̄stinissent nullus reproboz natus fuisset. Ex his ergo luce clari⁹ pat̄z q̄ ad hoc cōditi fuimus vt celū deberem⁹ impenetrab/ um possidere. **H**inc **O**lat. xxv. dicit. Veni/ te benedicti patris mei r̄c. vſq; qđ vobis pa/ ratū est ab origine mīdi. **H**oc ergo regiuž

a deo nobis in prima creatōe datum: in la/ psu primorū parentū perdidit⁹ omnes: vt in/ tra multa milia annoz nullus vnc̄z ad il/ lud pueniret. **U**nde Berñ. Quia in/ illaz omnes peccauerūt. ideo etiā in eo dā/ nationis sententiā omnes acceperūt. **D**eus itaq; miserrus nostri vt ait Berñ. dixit pro/ pter me creaturas suas pdidit. **P**ater enīz duas tantū nobiles creaturas fecerat ratio/ nis participes: capaces beatitudinis. ange/ lum videlicz ⁊ hominē. ⁊ ppter me perdidit angelos multos ⁊ homies vniuersos. **N**o/ ui tamē ait filius in affectuz malicie trahisse angelos. ⁊ ex hoc nullā eis patere viaz rede/ undi. quonia noui supbiaz **I**oab q̄ super/ bus est valde ⁊ supbia eius remedii penitē/ tie non admittit. ac per hoc nec venie: ac per/ hoc nec puenire ad noticiā humilitatis mee in illa sc̄z supbia postea creaturaz in fecerat. innuēs q̄ hoc redimendū adhuc hominem quippe quez aliena supplantavit malicia. et ideo ei etiam pdesse poterit aliena charitas. **V**enit ergo deus ⁊ p mortē suam regnū ce/ loz in prima creatōe datum nobis ⁊ statim polt lapsuz pditū: nobis reddidit. vt quicū/ qz per baptismū in morte eius baptisati sine ⁊ nulla peccata actualia addiderūt: in virtu/ te eiusdē passionis si moriant: statim auolat ⁊ rapertū. inueniat regnū celoz. **D**ignū quip/ pe iudicauit dei clementia: vt qui per aliorū culpam regnū pdidim⁹: per aliorū etiam la/ bores nobis redderef. **U**nde Berñ. **J**ustus est vt quez aliena culpa ligauit: aliena iusti/ cia soluat. q̄diu ergo renati in baptismō et/ participes facti passiōis christi actualia non/ apponam⁹. si sic decedimus: accipim⁹ donū dei: hoc est regnū celoz qđ gratuito nobis/ dedit: pueniens nos sua inclita bonitate. qđ si imemores gratiae dei dorsum deo vertim⁹: euntes i prauitatem cordis nostri post huius mundi vanitatē ⁊ carnis voluptatē: adul/ ti iam facti peccata peccatis cumulantibz: ex/ hoc ipso regnū celoz iam bis nobis datū ite/ rum perdimus. nec ultra nobis gratis om/ nino reddit⁹ sicut prius. sed erigete dei iusti/ cia quia sponte ⁊ voluntarie perdidim⁹ nul/ lo cogente ⁊ violenter impellente: oportet vt illud nostris laboribz acquitam⁹ ⁊ rehabeas.